

3die Møde.

Fredag den 5. Oktober Kl. 1½.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Finansministeren, at han i Folketinget har fremlagt:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

Ved Skrivelse af samme Dag meddeler Indenrigsministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v. samt det offentliges Tilsyn dermed.

Ved Skrivelse af 3. ds. meddeler Folketingets Formand, at Folketinget i sit Møde samme Dag har valgt forhenværende Minister, Folketingsmand J. C. Christensen til for Folketingets Vedkommende at føre Tilsyn med Bogsamlingen.

Ved Skrivelse af samme Dag meddeler Folketingets Formand, at Folketinget har valgt: Carl Sørensen, L. Kvist, Moltesen, I. A. Hansen, Mads Gram, Stauning, L. Rasmussen, N. C. Christensen, L. D. Rasmussen, Chr. Hansen, Pürschel, Parkov, Pitzner, Niels Petersen og Mads Larsen til for Folketingets Vedkommende at indtræde i Fællesudvalget i Henhold til Grundlovens § 45.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2605).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Mægaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag i den Skikkelse, hvori det er fremsat. Det er vel unødvendigt at tilføje, at det ikke er med Glæde, vi gaar til Forlængelsen af denne Lov, men

ligesom det i sin Tid var en tvingende Nødvendighed at lovgive paa dette Omraade, mener vi ogsaa nu, at Samfundets Tarv kræver, at denne Lovgivning opretholdes. Dette er Grunden til Lovforslagets Fremsettelse, ligesom det er Grunden til, at mit Parti kan tiltræde det. At komme ind paa Enkeltheder angaaende Grundlaget for Lovforslaget eller Enkeltheder i selve Lovforslaget finder jeg ingen Anledning til.

Bramsnæs: Lovforslaget gaar jo ud paa at give Nationalbanken endnu et Aars Frist, inden den skal indløse sine Sedler med Guld. Det er rimeligt nok, at Nationalbanken er nødt til at have denne Frist, og Resultatet af Rigsdagens Behandling af Lovforslaget vil vel ogsaa nok blive, at den faar denne Frist under en eller anden Form. Saaledes som Forholdene har udviklet sig i de senere Aar, forstaar jeg imidlertid udmærket godt de Krav, der fra forskellige Sider fremsættes om at lægge et noget stærkere Pres paa Nationalbanken, for at den skal holde vor Valuta i en fast Kurs. Den stadige Synken af vor Valuta — mærkværdig nok ogsaa i den senere Tid — gør jo, at mange Mennesker tænker: Mon Nationalbanken egentlig anvender de Kræfter, den er i Stand til at anvende paa at holde vor Valuta stabil? Naar der fra forskellig Side er fremsat den Tanke, at man skulde nedsætte Kronens Guldværdi og derefter gøre Sedlerne indløselige i det nye Forhold, skyldes dette vist i væsentlig Grad Ønsket om at lægge et meget stærkt Pres paa Nationalbanken med Hensyn til at holde vor Valuta, da den jo, hvis den ikke gjorde det, vilde miste sit Guld. Efter min Mening burde Nationalbanken imidlertid anvende ganske den samme Kraft nu, uden at en saadan Nedsikring er foretaget og Guldindløselighed paa ny indført, thi det er jo klart, at de Kræfter, der vil være til Raadighed efter en Nedsikring med en deraf følgende Pligt til Guldindløsning, ogsaa maa være til Stede i Øjeblikket, saa at Nationalbanken ligesaa godt er i Stand til at holde vor Valuta stabil nu, da den er fri for Guldindløsning, som den vil være det, hvis den havde det ganske automatiske Pres paa sig, som en Nedsættelse af Kronens Værdi og en deraf følgende Pligt til Indløselighed efter den nedsatte Værdi vilde blive.

Efter hvad der meddeles i Bladene i Dag, er der paa Valutakonferencen fremsat et Forslag om Oprettelse af en Stabiliseringsfond. Da jeg var forhindret i at